

bylo v sobotu a já jsem šel večer do práce, co mezitím proběhalo dáláho, než jsem se dostal jen tak pro jistotu v pondělí doktorovi, dle lékařského byl verdikt doktora - zlomená obratel a korzet i na spaní na 3 měsíce. Dás, ale člověk si sám hlavě se seje.

Každopádně mne to v úžasném pádů neodradilo a pokud člověk zvedne hlavu k obloze pokaždě, když si "dneska by to šlo", jako já celou zimu po tak krátké skákací sezóně, tak je prostě v TOM a je z něj psychopat nadosmrti a bude se ke skákání vracet celý život.

Další rok jsem strávil celý v Mnichově a tímto rok i s Kadlecovými v Kolíně, kde takhle jsem i máj druhý od páti sedmdesátém seskoku. To už mne tedy nevydávalo tak jako ten první (pouze bych rád podotknul, že jsem to tak trochu tušil, potom co jsem balil několik páků pro nováčky a máj courier se narychlo pándoval do jiného postroje dobaloval jsem ho, když už byla nastartovaná andula a v jejich na mne šekali - další - poušená, nejdáv balte sobě a pak ostaněm a pokud máte blběj pocit jako já, že tohle se nemá se otevírat, tak nikdy nechoďte nahoru, což bych to neudělal). Navíc to byl standardně - práběh, za mnou visela jen nudle, odhoz, opat kulatej záložník a v 800 m jsem v pohodě visel.

Tenhle seskok, teda spíše tahle věšádka, byla takhle legendární, ale ne máj odhozem, který má hladké a standardně - práběh, ale díky odhozu, teda spíše práseru (který máj odhoz zcela zastínil) jednoho pana kolegy, který už neskáče. Za 20 vteřin volného pádu se nedokázal dostat do polohy vhodné pro zášchranu života. Potom pochopitelně tlačil šas, v poloze stěmhlav (ale na zádech), tedy v poloze zcela nevhodné, otevřel oba páky současně. Do dnešního dne nikdo z nás nechápe, jak se mu to podařilo a podotkávám, že pokud neznáte tento pád, tak dotyčně o tom ani nevěděte, že máj nad hlavou současně kulatě záložník - a káždě hlavě. Z toho logicky vyplývá, že ten nejvážnější základ věch základ - KONTROLU. Pouze viděte, že máj káždě dlo nájak podivně pámed s nstandardně věci (aby taky ne!).

Takto letěte asi 15 vteřin na obou, Kadlecovi (opat znám pouze z vyprávění - zášastněněch osob na zemi) vstávaly hrázou vlasy na hlavě a pámed zraky a sluchy věch ho prosil aš odhodá. Jeho prosby byly nakonec vyslyšeny a dotyčně odhodil. Podle jeho slov, když mi to pak vyprávěte, tak šekal hroznou rášnu aš odhodá - a otevřel se mu záj jenže ono se mu nalo už co otevřel, když máj oba nad hlavou a vlastně se jen zhoupl.

Tento incident popisují proto, že tento kolega šel pámed námi z letadla ve věšádce 1800 m, viděte jsme pouze tu změně poloh a co se dělo dle už nám pak bylo jen vyprávěno. My šli standardně 2200 m volně, nájak RDS a pak nás sledovalo moje otevřená - a odhoz který jsem jiš popsal.

Po odhozu jsem se naprosto vyděsil i tentokrát, avšak z jiného důvodu. Viděte jsem sebe jako fatamorgánu na kulatém záložníku proti sobě. Jenže já neviděte sebe, byl to onen kolega po jeho šleně seskoku a ješitě šleně pádů následně odhozu. Tenkrát Kadlec prohlásil, aš si to napíše do kalendáře jako druhý datum narození, jelikož to, co deset z deseti paragáň nepášeje.

Tých legendárních seskoků bylo více, jako třeba otevřená zálivku 200 m nad zemí - a přistání - přistání mezi hroby atd. Byli jsme tam v podstatě v jejich kopyta, ale jak jsem psal v úvodu, rád na tyto chvíle vzpomínám, byla tam dobrá parta a sranda. Kadlecovi jsem opustil tenkrát ne zrovna v dobrém, ale takových nájs bylo více. Dnes myslím, že kdy se potkáme tak je to ok a vzájemně se respektujeme. Každopřípadně na skáňkách - s Honzou vzpomínám, on byl první - člověk s deformujícími se obličejem který jsem viděl proti sobě za volného pádu a na takto deformovaném směv se prostě nezapomínám!

Ruda, ilustrace Save77